

Deniz Aşırı Bisiklet

Yavuz DEMİRKIRAN

Deniz Aşırı Bisiklet

Yavuz DEMİRKİRAN

Ben her sabah yatak odasının penceresinde durup denizin karşısındaki yeşil adayı izlerdim. Palmiye ağaçlarını ve küçük bir plajı görebiliyordum, ama onu oraya götürecek bir tekne hiç gelmiyordu. Kıvrıkcık koyu kahverengi saçları, pencereden dışarı sarkarken zıplıyor ve ela gözleri büyük bir fikirle parlıyordu. 'O adayı ziyaret etmenin bir yolunu bulacağım,' dedi.

Ben'in komşusu Mira defteri ve aletleriyle geldi. On yaşına göre uzun boyluydu, uzun siyah bir örgüsü ve çenesinde küçük bir yarası vardı. 'Ne düşünüyorsun?' diye sordu. Ben aralıklı dişleriyle sırttı. 'Bir tekneye ihtiyacım var, ama yok. Bu yüzden yüzen bir bisiklet icat edeceğim!' Mira kaşlarını kaldırdı ve bunu yazdı.

Ben kırmızı spor ayakkabılarımla Büyükbaba Joe'nun limandaki atölyesine gitti. Yaşlı adam bir taburede oturuyordu, düz şapkası düşük ve ahşap bastonu yanındaydı. 'Büyükbaba Joe, yedek parça alabilir miyim?' diye sordu Ben. 'Bir su bisikleti yapıyorum.' Büyükbaba Joe kıkırdadı. 'Eh, bu güzel bir macera. İhtiyacın olanı al, ben de düşünmene yardım ederim.'

Eve dönünce Ben mavi tulumunu ve sarı çizgili gömleğini yere serdi. Gözlüğünü taktı ve işe koyuldu. Önce bisikletinin tekerleklerine boş plastik şişeler takmayı denedi. Şişeler sallanıp yalpaladı. Mira bir su kabında test etti. 'Fena değil,' dedi, 'ama şişeler sürekli kayıyor.' Ben kaşlarını çattı ve defterine yazdı.

Sonra Ben havuz noodle'larını tekerleklerin etrafına bağlamayı denedi. Sahile kadar pedal çevirdi ve suya daldı. Noodle'lar yüzdü, ama etrafında döndüler ve bisiklet devrildi. Tüylü teriyeri Pip sahilden havladı. Ben sıırıslıklam dışarı çıktı. 'Bu da işe yaramadı,' diye iç çekti. Mira omzunu sıvazladı. 'Denemeye devam et,' dedi. 'Yaklaşıyoruz.'

Ben eskizlerle dolu defterini inceledi. Tekerleklerin sabit kalması için geniş, düz yüzücülere ihtiyacı olduğunu fark etti. Çöplükte iki büyük plastik küvet buldu ve onları daireler halinde kesti. Büyükbaba Joe'nun yardımıyla onları tekerleklerle cıvataladı. 'Bunlar ağırlığı dağıtmalı,' diye açıkladı Ben. Büyükbaba Joe başını salladı. 'Akıllıca düşünmüşsün, evlat. Yarın test edelim.'

Ertesi gün Ben ve Mira bisikleti suya taşıdılar. Ben gözlüğünü taktı ve bisiklete bindi. Pip ön sepete atladı, kırmızı tasmaşı şingırdadı. Ben var gücüyle pedal çevirdi. Tekerlekler döndü ve yüzücüler suyun yüzeyinde kaydı! Bisiklet yalpalayıp durmadan önce on metre gitti. 'Yüzüyor!' diye sevindi Mira. 'Ama daha fazla güce ihtiyacımız var,' dedi Ben, çoktan düşünmeye başlamıştı.

Ben eski bir vantilatörden küçük bir motor ve bir pil takımı ekledi. Bisiklet artık garip görünüyordu, büyük yuvarlak yüzücüler ve her yerde kablolar vardı. Mira defterinde dengeyi test etti. 'Motor bir tarafta çok ağır olabilir,' diye uyardı. Ben yüzücüleri eşit olana kadar ayarladım. 'Şimdi hazır,' dedi. 'Yarın adaya gidiyoruz.'

Sabah erkenden Ben sahilde Mira ile buluştu. Mavi tulumunu ve gözlüğünü giymişti, Pip de kırmızı tasmaını takmıştı. Büyükbaba Joe iskeleden bastonunu salladı. 'Akıntılara dikkat et,' diye seslendi. Ben başını salladı. Suya doğru pedal çevirdi. Bisiklet vızıldadı, yüzücüler tuttu ve yola çıktı! Mira sahilde koşarak tezahürat yaptı.

Ben pırıl pırıl suyun üzerinde pedal çevirdi. Ada yaklaşıyordu. Pip sepette durdu, sarkık kulağı rüzgarda uçtu. Ben kendini gerçek bir kâşif gibi hissetti. Sonra aniden bisiklet sarsıldı. Güçlü bir akıntı onu yana itti. Düz gitmek için sertçe dümen kırması gerekti. 'Vay canına!' diye bağırdı. Pip uyarırcasına havladı. Su yüzücülerin etrafında döndü.

Ben Büyükbaba Joe'nun tavsiyesini hatırladı. Bir harita almış ve akıntıları işaretlemişti. Pusulasını kontrol etti ve gidonu çevirdi. Yavaşça, bisikleti akıntıyla savaşmak yerine akıntı boyunca yönlendirdi. Yüzücüler sabit kaldı. Pip kısa kuyruğunu salladı. 'Aferin oğlum,' dedi Ben. Ada hâlâ ilerideydi ve artık başarabileceğini biliyordu.

Uzun ve dikkatli bir yolculuktan sonra Ben yüzücülerin altında kum hissetti. Adaya ulaşmıştı! İnsanlar şaşkınlık içinde sahile koştu. 'Bisikletle mi geldin?' diye sordu bir kız. Ben sırtıttı. 'Bu yüzen bir bisiklet,' dedi. Adalılar onu karaya çekmesine yardım etti. Tekneleri yoktu, bu yüzden anakaradan kopmuşlardı. 'Bize öğretebilir misin?' diye sordular.

Ben öğleden sonra adada kalıp adalılara bisikletin nasıl çalıştığını gösterdi. Daha fazla malzemeye ve Büyükbaba Joe'yu getireceğine söz verdi. 'Daha fazla yüzen bisiklet yapabiliriz,' dedi. 'O zaman istediğiniz zaman anakarayı ziyaret edebilirsiniz.' Adalılar sevinçle bağırdı. Pip mutlu daireler çizerek koştu, balık etiketi şingırdadı. Ben icadıyla gurur duydu.

Ben anakaraya geri pedal çevirdiğinde Mira ve Büyükbaba Joe bekliyordu. 'Başardın!' diye bağırdı Mira. Ben onlara akıntıları ve adalıları anlattı. 'Daha fazla bisiklet yapmalıyız,' dedi. 'Böylece adalılar da seyahat edebilir.' Büyükbaba Joe gülümsedi. 'Bu güzel bir plan, Ben. Azim meyvesini verir.' Hemen işe koyuldular.

Sonraki haftalarda Ben ve Mira, Büyükbaba Joe'nun yardımıyla beş yüzen bisiklet daha yaptılar. Onları parlak renklere boyadılar. Adalılar yıllar sonra ilk kez anakaraya geldi. Ben onların gülüşlerini ve hikâyeler paylaşmalarını izledi. Küçük icadı iki dünyayı birbirine bağlamıştı. Gözlüğüne baktı ve gülümsedi. 'Büyük fikirler ve çok deneme,' dedi.

Artık Ben canı istediğinde adayı ziyaret ediyor. Hâlâ yeni fikirlerle dolu defterini saklıyor. Mira her testi yazıyor ve Pip sepette geziyor. Büyükbaba Joe, Ben'in bisikletinin liman atölyesinden çıkan en iyi şey olduğunu söylüyor. Ben hayallerin gerçeğe dönüşebileceğini biliyor—su, tekerlekler ve çokça azimle. Ve belki de arkadaşlardan biraz yardımla.